

Dunántúli Református Egyházkerület
Választási Bizottsága

Egyházkerületi tisztségre jelöltek bemutatkozása 2014.

Steinbach József

„Isten Lelke elvezet minket minden igazságra, eszünkbe juttatja mindazt, amit Krisztus mondott nekünk (János 14,24). Kijelenti tehát, hogy semmi többet nem várhatunk a Szentlélektől, mint azt, hogy megvilágítsa elménket, hogy érthessük tanítása igazságát. A Lélek azt akarja, hogy az egyház elválaszthatatlan kapoccsal legyen Isten Igéjéhez odakötte, és Krisztus ezt tanúsítja, amikor megígéri a Szentlelket egyházának.”

(Kálvin, A keresztyén vallás rendszere, IV. 8. 13)

Mindenekelőtt, **hálásan köszönöm a Dunántúli Református Egyházkerület, előző ciklusban irántam és irántunk tanúsított bizalmát.** Minden közvetlen szolgatársam és munkatársam nevében is köszönöm.

*

Engedjék meg, hogy Isten megtartó, szolgálatban megőrző kegyelmében bízva, hadd vázoljam fel elsőként, az egyházkerületben végzendő egyházvezetői szolgálat **IGEI-TEOLÓGIAI KERETEIT**.

„Ki érintett engem?” Amikor mindnyájan tagadták, Péter így válaszolt: „Mester, a sokaság szorongat és tolong körülötted!” (Lukács 8,45)

A vérfolyásos asszony szimbóluma a vérző életeknek, közösségeknek. Hiszem, hogy Református Egyházunk nem vérzik, sőt azt végképp hiszem, hogy nem fog elvérezni, hisz erre ígéretünk van az Igéből, amit hitvallásunk is megfogalmaz az egyházról szóló tanításban.

De ha egyesek, statisztikai adatokra hivatkozva, mégis úgy gondolják, hogy egyházunk vérzik, azok is vegyék komolyan az Ige üzenetét, miszerint a vérfolyásos asszony nem beszélt a betegségéről, hanem **hittel érintette** az Urat;

vagyis magunkról, kifelé csak „jót” mondhatunk, miközben a gyógyulás reménységével állunk és szolgálunk az Úr előtt. A statisztikai adat nem teológiai kategória. A problémákról beszélni kell, a gyógyulásért tenni kell; de amit tehetünk, az a hit érintésével kezdődik. Tehát a vérfolyásos asszony története arra tanít bennünket, hogy egyéni, gyülekezeti, egyházi betegségeink valódi gyógyulásának melyek a mozzanatai. A gyógyulás első mozzanata a hitnek ama érintése, amellyel a vérfolyásos asszony megérinti az Urat.

A gyógyulás második mozzanata az, hogy **előállunk, kilépünk az elrejtettségéből** és a mi Urunk Jézus Krisztust láthatóan követjük, a látható egyházban, a látható gyülekezetben.

A gyógyulás harmadik mozzanata pedig **az a szemléletváltás**, ami ebben a gyógyítási történetben a sokasággal kapcsolatos.

A vérfolyásos asszony történetében nagy szerepe van a Jézus Krisztust követő **sokaságnak**, akik szorongatják az Urat, haladva Jairus háza felé, miközben a vérfolyásos asszony megérinti Őt. A tömeg a hagyományos biblíamagyarázatokban mindig negatív értékeléssel szerepel. A sokaság tolong Jézus körül és nem követi Jézust; csupán kíváncsi, de nem hittel „érinti” az Urat. Valóban kérdéses lehet, hogy mikor, hol, miért vannak sokan. Mégis engedjék meg, hogy most más szempontból tekintsünk erre a tömegre.

Teológiai szintre emelem a problémát, ami egyben egy szemléletváltás lényegét és szükségességét is hangsúlyozza. Valóban adódtak olyan egyháztörténeti korszakok, amikor a **népegyház és a hitvalló egyház** megkülönböztetésére szükség volt, melynek során joggal kérdeztek rá a személyes hit fontosságára. Közben azonban az történt, ki kell mondanunk, hogy a hitvallók is egymásnak estek; ezt azóta is tapasztaljuk. Ne felejtsük el, hogy a reformáció nem akart új egyházat, hanem a meglévő egy, szent, egyetemes anyaszentegyházat akarta igei alapra visszahelyezni. Az egyház valóban mindig megújítandó, de az egy, szent, egyetemes anyaszentegyház az, ami mindig megújítandó. Szeressük jobban a népegyházat, ahol az Úr ismeri az Övét.

Az igaz egyház ismertetőjegyei, Kálvin szerint: az Ige hirdetése, a sákramentumok kiszolgáltatása, az egyházfegyelem, és a szeretetszolgálat

gyakorlása Krisztus rendelése szerint. Hamarosan megjelenik az „Institutio” új fordítása. Alig várom, hogy ebben az új fordításban újraolvassam Kálvin teológiáját, amely egy kristálytisza Igei logikával felépített teológia: - Isten szuverenitásáról; - az ember küldetéséről, avégre, hogy az ember által Isten dicsősége felragyogjon a világban; - az Önmagát a két szövetség egységében, az Igében, azaz Krisztusban kijelentő Istenről; - és a Szentlélek munkájáról, a világban, az egyes ember életében, az egyházban.

A megújulás forrását nem módszerekben, technikákban, emberi igyekezetben, mások meggyőzésében, szervezeti változásokban kell látnunk; mert akkor a megújulás nem más, mint az, hogy minden generáció megvalósítja önmagát, a másikhöz képest másként, szerintük jobban, mint az előzőek. Sok gyülekezetünkben kiváló közösségi munka folyik, minden területen. Számomra Isten Igéjének „elhangzása” a lényeg; az Ige által, Isten Lelke majd teremti közösségeket, ha akar; éppen ez a teológiai tény különböztetne meg bennünket minden más civil társulástól, és óvna meg minket minden „emberi ügyeskedéstől”, „projekt-szemlélettől”, amit a nyugati egyházak már régóta, magas, tudományos szinten művelnek, a templomaik pedig üresek. A megújulás forrása egyedül az Úr. Ő az, aki Igéje és Lelke által, kellő időben elvégzi az egy, szent, egyetemes anyaszentegyház „frissítését”. Tőlünk „csupán” hűséget, és odaadó szolgálatot vár az Úr (1Korinthus 4,2).

*

A fenti igei, teológiai keretek után hadd szedjem ujjhegyre, Urunk szolgálatban megőrző kegyelmében bízva, **AZ ELKÖVETKEZENDŐ CIKLUS LEGFONTOSABB FELADATAIT**, itt, a Dunántúli Egyházkerületben.

Az egyházigazgatás kapcsán elmondhatjuk, hogy egységes Dunántúlon élünk, ahol a szeretet, egymásra való odafigyelés krisztusi légkörében szolgálunk, és ahol mindenkinek igyekszünk megtalálni az Istentől rendelt, legalkalmasabb helyét. Fontos feladat, hogy továbbra is „jó” legyen, még jobb legyen a Dunántúlon szolgálni. Bízunk abban, hogy a korábbi, összeszokott, egyházvezetői közösség tovább szolgálhat. A munkatársi közösségek kiépítése kerületi szinten is továbbgondolandó. Az egyházkerületi vezetőség, az esperes gondnoki

értekezlet, a testületi ülések mellett, az előadók rendszeres összehívása, fontosabb területeken szakbizottságok felállítása terveink között szerepel. Az egyházmegyék szerepét az elmúlt ciklusban, több területen megerősítettük, így ez a meglévő egyházszervezeti rendszer a Dunántúlon jól működik, ahol mind az egyházmegyéknek, mind az egyházkerületeknek megvan a szolgálatban a maguk saját szerepe. Egyik sem váltható ki a másikkal. Ez elbizonytalanodást, sőt összeomlást jelenthetne. Az egyházmegyékkel való intenzív kapcsolattartás, egyházmegyei programok nyomon követése is fontos feladat lehet a következő ciklusban. A testületeink még markánsabb döntéshelyzetbe hozatala elvárható. Az egyházkerület területén, a megszorított oktatási intézmények miatt, kötelezően választható református hit- és erkölcstan miatt, egy egyházkerületi oktatási iroda létrehozatala átgondolandó.

A korábbi ciklus működő programjainak folytatása elvárható, mindegyik területen. A helyszűke miatt ezeket csak felsorolni tudom. - Misszió: Megyeszékhelyi misszió kibővítése; kisvárosi misszió, kistelepülési, és szórvány misszió folytatása a korábbi elvek szerint. Cigánymisszió kiépítése Magyaratád és körzetében. Kórházmisszió, egyetemi misszió lehetőség szerinti bővítése. Rétegkonferenciák folytatása. REND, kerületi táborok kiemelt szervezése, gondnoki és egyéb bevált konferenciák megtartása. - Pásztoráció: Hat év, hat egyházmegye; nyakkendő nélküli látogatások folytatása, kibővítve azokra a helyekre, ahol nincs helyben lakó lelkész. Személyes kapcsolattartás folytatása. Hétvégeken gyülekezeti látogatás. Generális Vizitációk. Intézményi látogatások. - Kommunikációs munkánk továbbfejlesztése. Lehetséges-e szakavatott tudósítót bekapcsolni a rendszerbe, aki minden fontos eseményről azonnal ír, interjúkat készít? Természetesen megtartva az eddig kiválóan működő elemeket, honlap, Dunántúli Református Lap, REPOSZT, Dunántúli Református Közélet, dunántúli református igehirdetés kötetek. A társadalmi szerepvállalás, jelölti körkérdésben is megfogalmazott elvárása a Dunántúlon eddig is működött, napi szinten, több fórumon, országos, nemcsak egyházi, hanem világi elismertséggel.

Külön kell említeni a **lelkipásztorok, személyi kérdések, egyházfegyelem** területét. Itt is csak felsorolás szerűen tudom vázolni a feladatokat: Lelkeszi egzisztencia kérdése, Egyházkerületi Szociális Alap (EKSZA) rendszerének

továbbfejlesztése, lelkészek továbbképzése (kerületi heti képzés megtartása, Dr. Vladár Gábor rektor úr vezetésével, a megyei továbbképzések mellett), Dunántúli Segítő Szolgálat (DRESSZ) támogatása, lelkészek lelkigondozása, szupervízió, lelkészekkel való kapcsolattartás folytatása. Ezek a fenti területek a lelkészek védelmében fontosak. - Az egyházfegyelem fenntartásának kérdése is kikerülhetetlen, olyan egyházkerületi szabályrendeletek meghozatala, amelyek személyi ügyekben, a végtelenbe elhúzódó bírósági tárgyalások esetében lehetőséget ad, a valóban kezelhetetlen ügyekben, a gyorsabb orvoslásra. Ezek a gyülekezetek védelmében fontosak. - A személyi kérdések még hatékonyabb figyelembe vétele fontos kihívás, alkalmas embert az alkalmas helyre, nyilván az egyházjogi keretek között.

A lelkészek továbbképzésén túl kikerülhetetlen lesz a következő ciklusban **más típusú továbbképzések beindítása**. Gyülekezeti munkatársi képzés, laikus képzés, felnőtt katechézis kerületi szinten, PRTA bevonásával. Presbiterek, gondnokok továbbképzése, gyülekezeti tagok továbbképzési alkalmainak megteremtése.

A hitoktatás, ifjúsági munka terén mutatkozó feladatok. - A kötelezően választható református hit- és erkölcsstan oktatás kapcsán, a felépülő rendszerben, a PRTA-val közösen, a felmerülő problémák megbeszélése, továbbítása a felsőbb egyházi testületek felé, szakmai konferenciák szervezése. - Gyülekezetben folyó hitoktatás lehetőségének újragondolása. - Kerületi ifjúsági munka kiépítése, rendszeres, éves alkalmakkal. - Az egyházkerület területén, a megszorodott oktatási intézmények miatt, egy egyházkerületi oktatási iroda létrehozatala, szakemberrel, aki mindenben szakmai tanácsokkal látja el a fenntartókat, koordinálja a rendszert. Természetesen ez az iroda a kerület területén működő összes iskola rendelkezésére állna, kifejezve ezzel, hogy a kerület mindegyik intézményt a szívéen viseli.

Intézményeinkről. Nem cél a kerületben további intézmények működtetése, de cél a meglévők református egyházas jellegének megerősítése, zavartalan működtetése, az intézmények egymással való építő kapcsolattartása. A Pannon Egyetem és a Pápai Gimnázium együttműködésében informatikus képzés kidolgozása. PRTA-n a teológus képzés mellet a katechéta képzéssel való

együttműködés, új szakok kiépítése (etika szak, Pannon Egyetemmel együttműködve).

Épületeinkről. - A Pápai Gimnázium épületének teljes rendbehozatala, bővítése, új, vagy megújított internátus kialakítása. Elkészített, beadott anyagaink, pályázataink vannak. - A Pápai Gimnázium épületének bővítése és megújítása során, a földszinten működő könyvtár számára raktár kialakítása. - Az egyházkerületi múzeum megnyitása, kiszolgáló helyiségekkel együtt, az Ótemplomban. Elkészített, beadott anyagaink, pályázataink vannak itt is. - Az új levéltár a ciklus végére elkészült. - Szükséges az egyházkerületi épületvagyon racionalizálása. - Igény esetén az egyházkerületi, és a gyülekezeti pályázatokat tovább segítjük. - Biztosítások áttekintése. - Teljes kerületi ingatlanvagyon elkészítése.

Egyéb fontos feladatokról. Gazdálkodásunkról: Szigorú, kettős könyvviteli rendszer, a testületek által megszavazott, felelősen átgondolt költségvetés szigorú betartásával, a továbbiakban is számadatok nyilvános közlésével. Jegyzőkönyvek, testületi határozatok közzététele. Püspöki jelentések közzététele. Hiányzó szabályzatok megalkotása. Közegyházi feladatok ellátása.

*
—

Az Egyházkerületünkben, **AZ ELŐZŐ CIKLUSBAN ELVÉGZETT MUNKA RÉSZLETESEN NYOMON KÖVETHETŐ** a Dunántúli Reformátusok Lapja hasábjain, és számos nyomtatott és internetes felületen is.

Cikluszáró püspöki jelentésem megjelent a Dunántúli Református Lap 2014. évi 3. számának mellékleteként.

Püspöki szolgálatom megkezdése óta előadásaim, igeszolgálataim, minden tevékenységem, a hely, időpont, téma feltüntetésével, a **részletes szolgálati naplóból** követhetők nyomon. Ilyen szolgálati naplót, más formában ugyan, kezdő lelkész korom óta vezetek.

*
—

Végezetül engedjenek meg egy **RÖVID, ÁLTALÁNOS BEMUTATKOZÁST.**

Steinbach József vagyok. Veszprémben születtem, 1964. június 21-én. A szentgáli református templomban részesültem a keresztség sákramentumában. Életem mai napig meghatározó „élménye” a gyermekkori istentiszteletek emléke: istenélmény, igeélmény, közösségélmény, az „odatartozás”, és egy „működő értékrend” kitörölhetetlen élménye volt ez; hangsúlyozom, nem a külön gyermek-istentiszteleten ért ez a meghatározó élmény, hanem a felnőtt gyülekezetben. Ebben a gyülekezetben konfirmáltam 1977-ben, majd itt kértük házassági szövetségünkre is az Isten áldását 1990-ben, feleségemmel. A Budapesti Református Teológiai Akadémián 1990-ben tettem le az első lelkészképesítő vizsgát, majd 1991-ben a második lelkészképesítő vizsgát. Hálás voltam az Úrnak, büszke voltam arra, hogy református lelkész vagyok, úgy éreztem, hogy nincs ennél nagyobb dolog és szebb hivatás, tele voltam rajongás nélküli örömmel, tettvágygal. Dr. Kovách Attila, akkori dunántúli püspök 1990. augusztus 1-vel rendelt ki segédlelkészi szolgálatra, a Balatonalmádi - Balatonfűzfői Református Társegyházközségbe.

E sorok írásakor 25 éve szolgálom ezekben a gyülekezetekben, Bolla Ferenc alapító lelkész utódként. A segédlelkészi év letelte után, 1991-ben választott meg a gyülekezet. Boldogok vagyunk ezekben a gyülekezetekben.

A gyülekezeti szolgálat mellett a Gyakorlati Teológián belül a Homiletika területével kezdtem el foglalkozni. A mai napig óraadó tanár vagyok a Pápai Református Teológiai Akadémián, a Gyakorlati Teológiai Tanszéken, ahol főként Homiletikát oktatok, 1999-től. Rendszeresen előadhatok az egyházkerületi gondnoki konferenciákon, gyakran végezhetek evangélizációs szolgálatokat, szerte az országban, évente többször kérnek előadásokra a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán, a hatodévesek szemináriumán. Részt veszek a Doktorok Kollégiuma Gyakorlati Teológiai szekciójának munkájában, ahol 2002 óta, évente tartok szakmai előadásokat.

Időközben igyekeztem további területeken elmélyíteni teológiai tudásomat. A Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán, középiskolai református vallástanári oklevelet szereztem (1999), majd a Veszprémi Egyetem (ma Pannon Egyetem) Bölcsészettudományi Karán, antropológia-etika -

társadalomismereti szakon kaptam diplomát (2008). Az itt tanultak hasznomra lettek a lelkipásztori szolgálatban.

Az évek során több tisztséget tölthettem be. Voltam egyházmegyei missziói előadó, a Veszprémi Egyházmegyében (1996-2000), majd egyházmegyei tanácsosként (1996-tól), és egyházkerületi tanácsosként (1998-tól), később egyházmegyei lelkészi jegyzőként (2002-től), utóbb egyházmegyei lelkészi főjegyzőként (2006-tól) és egyházkerületi lelkészi főjegyzőként (2007-től) szolgáltam szeretett Református Anyaszentegyházamat, az Ige Egyházát, Krisztus ügyét.

Dr. Márkus Mihály püspök úr leköszöntével az a nagy tisztesség ért, hogy 2009-től a Dunántúli Református Egyházkerületben a püspöki szolgálatot végezhettem.

Publikációimról, írásaimról, tanulmányaimról adatbázist vezetek, amelyeknek sorszáma a mai napig 640.

Jelenleg Farkas József igehirdetői munkásságát kutatom. Kiadásunkban, szerkesztésemben eddig két Farkas József igehirdetés kötet jelenhetett meg. Emellett a Dunántúli Református Egyházkerület számos kiadványt jelentetett meg püspöki szolgálatom idején.

2009. óta, immár hatodik éve vezethetem, írhatom, a Reformátusok Lapja hasábjain az Ige mellett rovatot. Igen nagy feladat, áldás, ajándék ez számomra.

Kötetben tízedik alkalommal jelentek meg írásaim, tanulmányaim és igemagyarázataim.

1. A Gyakorlati Teológiai Szekció harminc éves kutatásának eredményei, A Magyar Református Homiletika eredményei és problémái 1972-2002 között, Budapest, 2003.
2. Gondoljuk meg az Úr kegyelmes tetteit, Szolgálat a Balaton partján, Igihirdetések, meditációk, tanulmányok és fordítások, Pápa, 2007.
3. Tágas tér, Üzenetek a 18. zsoltárból, Pápa, 2011.
4. Vezess, Napi áhítatok az Ige mellett, 2010. évfolyam, Pápa, 2011.
5. Szerezz értelmet, Napi áhítatok az Ige mellett, 2009. évfolyam, Pápa, 2012.
6. Amire leginkább szükségünk van, Mai üzenetek a Szentírásból Pál apostol Korinthusiakhoz írott második levelének első fejezete alapján, Balatonalmádi - Pápa, 2012.

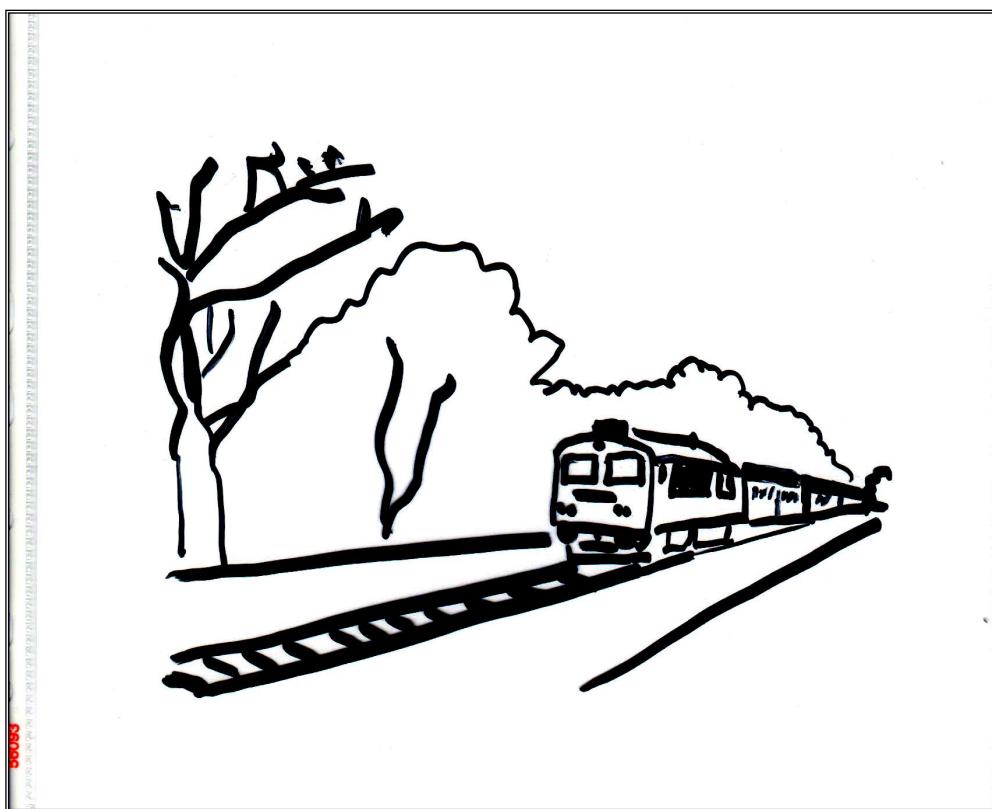
7. Menjünk át, Napi áhítatok az Ige mellett, 2012. évfolyam, Pápa, 2013.
8. Mélyebben, Mai üzenetek a Szentírásból Pál apostol Korinthusiakhoz írott második levelének tizenkettedik fejezete alapján, Balatonalmádi - Pápa, 2014.
9. Rendben, Igehirdetések a Református Egyházi Napokon, Dunántúlon, azaz a REND-en, 2008-2014 között, Pápa, 2014.
10. Figyelj, Üzenetek a Példabeszédek könyve első kilenc fejezetéből, Pápa, 2014.

Gyülekezeteimmel kapcsolatban azt mondhatom: „*az én részem kies helyre esett*” (Zsoltárok 16,6).

Feleségem, Cenkvári Klára szociálpedagógus, mindenben hűséges, türelmes társam az Úrban, a szolgálatban. Két egyetemista lányunk van, Sára, és Borbála.

Pápa-Balatonalmádi, 2014. október 16.

Steinbach József

(Lenyűgöz, ahogy a vonat „sínen van”, engedi, hogy vezesse a pálya, hiszen az acélpálya tudja az irányt. Ugyanis akik a célt és a terepviszonyokat megvizsgálva, megtervezték és kiviteleztek a sín párok futását, azok mindent átfogóbb összefüggésekben láttak. Nincs más lehetőség, mint igazodni, azaz engedni az Isten Igéjének, vezetésének.)

Gyimóthy Géza

Alulírott, Gyimóthy Géza 1952. március 12.-én születtem Tatán. Édesapám 1940 és 1950 között Környe-Bánhidán, majd 1950-től 1977-ig, haláláig Naszályon volt református lelkész. Édesanyám fiatal korában könyvelő, majd három gyermekét nevelve, édesapám szolgatársa volt a naszályi gyülekezetben. Nővérem Tatán, öcsém Szegeden él. Az általános iskolát Naszályon, a gimnáziumi tanulmányaimat Tatán végeztem. Kiskőrösön voltam 1 évig katona, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen 1976-ban végeztem okleveles agrármérnökként. 1 évig gyakornok voltam a Felsőbabádi Állami Gazdaságban, majd 1977-től 1991-ig a naszályi Dunavölgye Mg.Tsz-ben dolgoztam állattenyésztési ágazatvezetőként. Az 1980-as évek végén aktívan bekapcsolódtam az egypártrendszer elleni küzdelembe, a Független Kisgazdapárt országos elnökségébe választottak, 1991 és 1994 között ott dolgoztam, majd 1994 és 2002 között országgyűlési képviselő voltam. 2002 után teljesen visszavonultam a politikai közéletből, 2002-től 2013. január 1.-ig Herceghalomban az Állattenyésztési Kutatóintézetben dolgoztam közalkalmazottként, azóta nyugdíjas vagyok. 1984-ben a tatai református gyülekezet presbiterének választottak, azóta folyamatosan szolgállok a gyülekezetben. 1990-től 2008-ig a tatai református egyházmegye főjegyzője, majd 2008 és 2014 között gondnokaként szolgálhattam. Feleségem Nagy Julianna Baj községben 40 évig volt védőnő, 2014-ben Ő is nyugdíjba vonult. 1978-ban házasodtunk, Isten két fiú és egy lánygyermekkel áldott meg bennünket, akik családjaikkal együtt szintén aktív tagjaik gyülekezeteiknek. Jelenleg három unoka, a családi és gyülekezeti diakónia, énekkar, a sírhelyek gondozása és a kertészkedés segít abban, hogy ne túl gyorsan öregedjek.

Jövőbeni elképzelések

A 24 évi egyházmegyei szolgálatom tapasztalatait szeretném hasznosítani egyházkerületünk javára. Egyházmegyénk tisztségviselőivel, sok gyülekezet gondnokával, presbiterével testvéri közösséggé formálódtunk az évtizedek alatt. Nagy hangsúlyt helyeznék a presbiteri, gondnoki továbbképzésekre, és főleg az utánpótlásra. Az évi egyházlátogatások alkalmával esperes úrral mindig igyekeztünk a megelőzésre helyezni a hangsúlyt, mert sokszor el lehet hárítani a nagyobb bajt, ha az első jelekre figyelve, határozottan felhívjuk az érintettek figyelmét. A régi hűséges tagok megerősítése mellett nagyon fontosnak tartom a nyitottságot. Évtizedek óta a tóvárosi imaházban minden vasárnap esti istentiszteleten közös imaalkalmat tartunk, amelynek áldásait megtapasztalhattuk. A hittanos gyermekek révén jönnek, jöhetnek vissza a szülők, nagyszülők a gyülekezetbe, rajtunk múlik, hogy készítjük elő találkozásukat a Megváltónkkal. A nem lelkeszi szolgatársak félelmét, aggodalmát csökkentve, hogy Ők ezt nem tanulták, nem tudják, bátorítson bennünket Pál apostol levele a Filippibeliekhez: „ Mindenre van erőm a Krisztusban, Aki engem megerősít.” (Fil.4,13.) Így legyen!

Tata, 2014. október 17.

Gyimóthy Géza

Dr. Huszár Pál

1941, június 26-án születtem Várpalotán szüleim ötödik gyermekeként. Másfél éves voltam, amikor édesapám 1943-ban meghalt, így az öt félárva gyermek felnevelése özvegy édesanyánkra hárult, aki keresztyén hitre, emberi tisztességre, szorgalomra és becsületes munkára nevelt bennünket. Gyermek- és ifjúkorom meghatározó személyisége volt boldogemlékezetű lelkészem és hittanárom, Dr. Fejes Sándor, aki nagyban hozzájárult reformátussá, magyarrá és értelmiségivé való nevelésemhez. Olyan lelki-szellemi értékeket kaptam az ő közvetítésében az Úristentől, amelyeket tolvaj el nem orozhat, tűz meg nem égethet, rozsda meg nem emészthet, a múlt idő meg nem kevesbíthet. Tanári pályám során ezeket a maradandó értékeket igyekeztem a fiatal nemzedékeknek továbbadni, sőt most is erre törekszem, hogy lélekben mások is gyarapodhassanak általuk.

Az ELTE Bölcsészettudományi Karán 1964-ben szerzett középiskolai tanári diplomámmal huszonnyolc évig tanítottam a várpalotai Thuri György Gimnáziumban, ahol a történelem és a nyelvek ismeretére, emberségre és magyarságra igyekeztem nevelni a rám bízottakat. 1992-ben volt egyetemi tanárom meghívott a Veszprémi Egyetem akkor szerveződő Német Nyelv és Irodalom Tanszékére. Nyugdíjazásomig oktathattam itt a német nyelvterület kultúrtörténetét németül. A stúdium tartalmát magam határozhattam meg, így a köztörténet mellett helyet kapott az irodalom-, a művészet- és az egyháztörténet is.

Hús év vagyok a Várpalotai Református Egyházközség presbitere. Több kötetet fordítottam németről magyarra, illetve magyarról németre a Kálvin Kiadó számára. A Pápai Református Teológiai Akadémia eddig hét kötetemet jelentette meg. Több tanulmányomat közölték egyházunk hivatalos folyóiratai. Úgy

remélem, hogy írásaimmal, illetve előadásaimmal eredményesen segíthetem egyháztagjaink lelki-szellemi gyarapodását.

2009-ben emlékeztünk meg Kálvin János születésének ötszázadik évfordulójáról. Az ünnepségek előkészítésére Egyházunk Zsinata életre hívta az Országos Kálvin – Emlék – Bizottságot, amelyben magam is feladatot kaptam. E Bizottság felkérésére írtam meg Kálvin János életét és reformátori tevékenységét bemutató könyvemet, amelyben arra törekedtem, hogy a nagy genfi reformátor magyarországi fogadtatására, egyházi és társadalmi hatására, illetve megbecsültségének gyökereire is rámutassak.

2008 őszén megválasztottak gyülekezeteink a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnokává. Főgondnoki tisztségemet megtisztelő szolgálatnak tekintem. Istenünk iránti hálával, keresztyéni alázattal szeretném Isten országa ügyét – az Ő segedelmével – hűséges sáfárként szolgálni. Többen kérdeztek már „főgondnoki programomról”. Nos, a programomat egyetlen jelzős szókapcsolattal ki tudom fejezni: *hűséges szolgálat*. Hiszem, hogy a paritás szellemében mi, nem lelkészek is – éppen lelkészeink ebbéli tevékenységének céltudatos segítségével – hasznos szolgálói lehetünk Isten országa ügyének.

Hiszem, hogy nemzetünknek jelenlegi állapotában lelki-szellemi megújulásra van szüksége. Kizárólag ez a lelki megújulás, az Úristenhez való visszatalálás jelenthet kiutat mostani erkölcsi válságunkból. Istenünk jelentős feladatot szán ebben a megújulási folyamatban egyházainknak. Ennek e lelki megújulásnak megvalósítása nem kizárólag lelkészeink feladata, joggal igényelheti Mennyei Gazdánk a „világi” tisztségviselők, de a minden tisztség nélküli egyháztagok segítségét is. Ebben mindannyiunknak részt kell vállalnia Anyaszentegyházunk hűséges őrállójaként azon a posztton, ahová Mennyei Gazdánk állított bennünket. Ha az Úristen azzal tüntet ki, hogy újra a főgondnoki tisztségre hív el, úgy ismét igyekezni fogok a Tőle kapott talentumaimat valóban az Ő hűséges sáfáraként használni. Úgy remélem, nyelvtudásom révén elsősorban Egyházunk külkapcsolataiban, valamint a hívek lelki-szellemi erősítésében lehetek hasznára Isten országa ügyének.

*Várpalota, 2014. október 17.
Dr. Huszár Pál*

Köntös László

Nem mutakozhatom be úgy, mintha most készülnék először a Dunántúli Református Egyházkerület lelkeszi főjegyzői tisztének a betöltésére. Isten kegyelméből és a dunántúli reformátusság bizalmából ezt a tiszteletet az elmúlt hat esztendőben betölthettem. Először is, szeretném megköszönni azt a bizalmat, amelyet az elmúlt hat évre kaptam. Nagyon remélem, hogy minden nyilvánvaló fogyatékoságom ellenére ezzel a bizalommal nem éltem vissza, s ezt a bizalmat nem éltem fel. Ez indított arra, hogy amennyiben a megyei közgyűlések egy újabb ciklusra jelölnek, elfogadom a jelöltséget.

Amennyiben a presbitériumok megválasztanak egy újabb ciklusra, az azt jelentené számomra, hogy az elmúlt hat esztendő törekvéseire – amelyet Steinbach József Püspök Úr részletesen leírt püspök-jelölti bemutatkozásában – egyházkerületünk gyülekezetei igent mondtak. Ebben a közös szolgálatban, amennyiben az Úr erőt ad, örömmel veszek részt továbbra is, az egyházkerületi vezetésnek az elmúlt hat évben kialakult rendje szerint.

Úgy gondolom, egy lelkeszi-főjegyző jelöltnek, vagyis a püspök-helyettes jelöltnek nem feladata, hogy valamiféle átfogó „programot”, vagy „konceptiót” vázoljon fel, hiszen az első renden a püspök-jelölt feladata. Ám arról örömmel számolok be, hogy az elmúlt hat esztendőben a kerületi vezetésnek sikerült egy olyan szolgálati rendet kialakítania, amelyben mindnyájan a nekünk adott talentumok szerint szolgálhattunk, s még a sok nehéz döntés ellenére is Isten kegyelméből egyszerre tudtuk megőrizni a Krisztus teste tagjainak a sokféleségét és az egy test egységét, ahogyan Pál apostol tanítja.

Így az elmúlt hat esztendő közös szolgálatainak belül kiváltképpen való feladatomból volt a kommunikáció, a könyvkiadás, az ún. rétegtalálkozók, a kerületi konferenciák szervezése, koordinálása, s lehetne folytatni a sort. Erről az elmúlt hatévi közös szolgálatról Püspök Úr részletesen beszámol a Dunántúli

Református Lap októberi számának mellékleteként megjelenő püspöki jelentésben.

Mégis, az elmúlt hat esztendő legnagyobb áldása az volt a számomra, hogy püspök úrral, főgondnok úrral, főtanácsos úrral együtt sok-sok gyülekezetünk meghívásának tehettünk eleget. Ha egyetlen mondatban össze kellene foglalnom hitvallásomat, így hangozna: „csak a gyülekezet”. Ha nincs gyülekezet, hiába van hivatal. Az elmúlt hat év szolgálata ebben erősített meg, s ezt tartom továbbra is a legfontosabb iránytűnek, legyen szó bármilyen szolgálatról.

Hiszem, hogy ez az egyre erősödő meggyőződéselem Istennek az én életemre vonatkozó, eleve elvégzett döntéséből fakad: magam is egy falusi gyülekezetből jöttem. Az alábbiakban közlöm az elmúlt ciklusra készített önéletrajzomat (néhány adatot frissítettem), amely egyébként egyházunk honlapján most is olvasható: <http://www.reformatus.hu/mutat/6206/>.

*

Életem alapvető és mindent meghatározó eseménye, hogy református lelkeszcsaládba születtem, 1953-ban. Édesapám Litéren, Magyaralmáson és Fehérvárcsurgón volt lelkipásztor, édesanyám Bodajkon és Móron tanított (helyben soha nem engedték meg neki). Nagypám csopaki, dédapám bodajki kántortanító volt. Innen jövök. Lehetne erre lekicsinylően azt mondani, hogy „csak” beleszülettem a keresztyénségbe. Én ezt másként látom. Azt látom, hogy családom történetén keresztül Isten már akkor döntött felőlem, mielőtt én döntöttem volna, s keresztyén öntudatra jutásom nem más, mint Isten már eleve rám vonatkozó döntésének a megértése és elfogadása. Ezért nem vagyok hajlandó kijátszani egymással a „hagyomány” és „megújulás” gyakran egymással szembeállított fogalmait.

1971-ben érettségiztem Debrecenben, majd 1976-ban szereztem lelkeszi oklevelet Budapesten. Ezt követően kerültem Körmendre segédlelkésznek, ahonnan a 80-as évek elején a Reformátusok Lapjához hívott Komlós Attila, aki felfigyelt írásaimra. Országos lapunk munkatársa, majd szerkesztő helyettese voltam 1993-ig. Soha nem írtam politikai cikkeket, úgyhogy az itt megjelent számtalan írásomat ma is tudom vállalni. (Egyébként a Lapnál való korábbi

forgolódásomat többen firtatták, ezért Pápára kerülésem után azonnal átvilágíttattam magamat, a dokumentumot szívesen megmutatom bárkinek.)

Közben, 1983-84-ben Princetonban (USA, New Jersey) voltam ösztöndíjas, ahol teológiai magiszteri fokozatot szereztem, közben rendszeresen szolgáltam a közeli Manville-i gyülekezetben, sőt Hamza András hirtelen halálát követően egyedül láttam el ott a szolgálatot. Innen datálódnak amerikai kapcsolataim. Nem véletlen, hogy 1991-ben elfogadtam az amerikai Allen Park (Michigan) gyülekezetének hívását és megváltam a Reformátusok Lapjától (nem mintha kellett volna).

Amerikában nagyon jól éreztem magamat, de végül 1993-ban, feleségem honvágya miatt úgy döntöttünk, hogy hazajövünk. Hazatérésünkben Márkus püspök úr egyengette utunkat, amire hálás szívvel emlékezem. Így kerültem az Egyházkerület bizalmából a Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményeinek élére 1993 őszén, ahol azóta is végzem szolgálatomat.

Négy gyermekem van, akik közül a legidősebb, Viola (34), az első házasságomból született, jelenleg Angliában él és dolgozik. Misi fiam (24) pápai iskolánkban érettségizett, most végzi tanulmányait a Pázmány Péter Egyetem angol szakán. Amerikában született lányaink, Borbála (22) és Fruzsina (21) a Budapesti Gazdasági Főiskola tanulói. Feleségem Ambrózi Ilona, a pápai ref. gimnázium angol tanára.

Debrecenben megtanultam mit jelent dunántúlinak lenni, a Ref.Lapnál megtanultam egyházban gondolkodni, Amerikában szembesültem a miénktől eltérő gondolkodásmóddal, a gyűjteményekben folyamatosan érintkezem az egyháztól már eltávolodott, de azért még lazán kötődő értelmiség egy részével. És közben természetesen mindvégig az egyházban és az egyházat szolgáltam. Ez az életút sajátos karakterjegyek kialakulását tette lehetővé bennem, s ebből nem kevés félreértés is született. Megtanultam magunkat kívülről is látni, nem csak más nyelven beszélni, hanem gondolkodni is, ami – szókimondó természetemnek köszönhetően – gyakran kritikus, ironikus, megnyilatkozásokban nyilvánul meg. Ezt sokan félreértik, sőt azt a kérdést is megkaptam már, hogy egyáltalán lelkipásztor vagyok-e. Viszont akik mélyebben ismernek, tudják rólam, hogy

megmaradtam falusi papgyereknek. Engem nem érdekel más, csak a Református Egyház. Tájékozódási pontom ma is a magyaralmási templom tornya, s bár kritikusan nézem történelmi örökségünket, nem vagyok hajlandó azt feláldozni a vélt jövő oltárán.

Pápa, 2014. október 17.

Köntös László

dr. Balogh Zoltán **SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ**

Személyi adatok:

Név: dr. Balogh Zoltán László
Anyja neve: Varga Ilona
Szül. hely, idő: Budapest, 1956. 05. 16.
Lakcím: 2500 Esztergom, Bocskoroskúti út 22.
Családi állapota: Házas

Tanulmányok:

Általános Iskola Mány

Általános Iskola Zsámbék

I. István Gimnázium és Gépgyártástechnológiai Szakközépiskola, Esztergom

Eötvös Lóránd Tudományegyetem Állam-, és Jogtudományi Kara, Budapest

Munkahelyek:

Esztergom Városi Tanács VB. Igazgatási Osztálya

Beosztások: előadó, főelőadó, csoportvezető

Esztergom és Vidéke Takarékszövetkezet

Beosztás: jogi előadó, jogtanácsos

Komárom Esztergom Megyei Ügyvédi Kamara

Egyéni ügyvéd

Idegen nyelv: német, orosz

Egyéb (társadalmi, politikai) érdekeltségek:

Esztergom Városi Gazdakör – elnök

Komárom- Esztergom Megyei Gazdakörök Szövetsége – elnök

Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek /MAGOSZ/ - általános alelnök

MDF, FIDESZ-KDNP

Komárom- Esztergom megyei Önkormányzat – képviselő, bizottsági elnök

Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Komárom- Esztergom Megyei Szervezete
elnöke

Egyházkerületi világi főjegyző

Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Országos elnökségének és Országos Ügyvezető
Elnökségének tagja

Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Országos Etikai Bizottságának elnöke

Egyházi tisztségek:

Esztergomi Református Egyházközség – gondnok

Tatai Református Egyházmegye – egyházmegyei jogtanácsos

Dunántúli Református Egyházkerület – egyházkerületi bíró

Esztergom, 2014. október 20.

dr. Balogh Zoltán

dr. Baráth István

Budapesten születtem 1955. április 18-án, foglalkozásom közgazdász. Nős vagyok, feleségem Siófokon általános iskolai tanár. Két felnőtt gyermekünk van.

Siófokon érettségiztem 1973-ban. Gépész üzemmérnökként. 1979-től a siófoki Állami Gazdaságban kezdtem dolgozni. Közben elvégeztem Budapesten a

Közgazdaságtudományi Egyetemet. 1989-től 1996-ig a Balatoni Halgazdaságnál főkönyvelő, később vállalati biztos, a cég Rt-vé alakulása után közgazdasági vezérigazgató-helyettes voltam. 1996. márciusától a Siófoki Önkormányzat vagyon-igazgatójaként dolgoztam. 2004. márciusától a Siófoki Önkormányzat vagyonkezelő cégének, a Balaton-parti Kft-nek vagyok igazgatója.

Másik megbízatásom: 2008-tól a Balatoni Hajózási Zrt Igazgatóságának elnöke vagyok.

Tudományos fokozatom: egyetemi doktor (1995. Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem).

Angolból középfokú állami nyelvvizsgát tettem, társalgási szinten németül is beszélek.

A reformátusok közösségéhez elsősorban nagyapám révén kötődöm, aki a ma Szlovákiához tartozó Csallóköz területén, Kulcsod községben lelkészként szolgált. Fiam a Pápai Református Gimnáziumban érettségizett. Lányom Budapesten a Baár-Madas Ref. Gimnáziumban tanult, jelenleg joghallgató.

Egyházi szolgálatom: a Siófoki Református Egyházközség megválasztott presbitere 19 éve, gondnoka 15 éve vagyok. A legutóbbi választás óta, azaz 6 éve már a második ciklusban a Dunántúli Református Egyházkerület világi főjegyzőjeként, a Zsinat, és a Zsinati Tanács jegyzőjeként is szolgállok.

Megtiszteltetés számomra, hogy a következő ciklusra is jelölést kaptam a Dunántúli Református Egyházkerület világi főjegyzői tisztségére. A jelölést

elfogadom. Amennyiben megválasztanak, törekedni fogok a tőlem telhető legnagyobb igyekezettel ellátni feladataimat.

Eddigi munkám során ügyviteli, gazdálkodási feladatok ellátása és ezekkel kapcsolatos döntés előkészítés, jogalkalmazás, valamint pályázatok összeállítása, lebonyolítása, program készítés terén is szereztem tapasztalatokat, melyeket megválasztásom esetén hasznosítani tudnék.

Az utóbbi 12 évben már konkrét tapasztalatokat is szereztem arról, miként tudnám még hatékonyabban segíteni az Egyházkerület munkáját.

A Református Egyház méltóságának, több évszázados hagyományainak, kultúrájának megőrzését nagyon lényegesnek tartom. Emellett a mai kor követelményeihez igazodva szeretnék munkálkodni a református közösség építésén.

Úgy vélem, a világi tisztségviselők legfontosabb feladata, hogy segítsék a lelkészek munkáját, valamint a közösség számára megfelelő anyagi és szervezeti háttér biztosítását. Munkámmal szeretném elősegíteni a gyülekezetek működési feltételeinek és anyagi hátterének javítását, a lelkészek szolgálatához megfelelő feltételek biztosítását.

Tisztelettel:

dr. Baráth István

Dr. Pataky László

Tősgyökeres dunántúli vagyok. Apai nagyapám Somogy megyében, Magyaratádon volt évtizedekig református kántortanító, míg anyai nagyapám az Őrségben Kercán református lelkészként szolgált.

Kercaszomorócon, - mai nevén Kercaszomor - születtem 1942. április 29-én, ahol édesapám 23 évig volt lelkész, és emellett a háború után a Pápai Teológiai Akadémia tanára volt annak bezárásáig.

Már gyermek fejjel is tanúja lehettem az Őrségi falvak, és az egykor nagy tekintélyű Őrségi egyházmegye gyülekezetei - kitelepítés miatti - megnyomorításának, de az idei Őriszentpéteri REND bizonyította, hogy a nagy nehézségek ellenére az őrhelyeken, a bástyákon állnak a református hívek.

A pápai teológia bezárását követően édesapámat Győrben megválasztották lelkésznek, így a továbbiakban életem Győrhöz kötődött, ahol érettségiztem.

Maximális pontszámom ellenére, - származásom miatt - nem vettek fel az egyetemre, így gépkezelőként dolgoztam.

Később bejutva az egyetemre a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen végeztem, ahol aztán 30 éves koromban közgazdaságtudományi doktorátust is szereztem.

A rendszerváltásig - 1 év tudományos munkatársi kitérőtől eltekintve - az építőiparban dolgoztam, különböző közgazdasági középvezetői munkakörökben, ebből 20 évet az É-Dunántúli Közmű és Magasépítő Vállalatnál. A nagy építőipari cégek felszámolása után 1990-től az utóbbi évekig egy magánszemélyek által alapított könyvvizsgáló, vagyonértékelő és tanácsadó profilú Kft. ügyvezetőjeként dolgoztam Győrben.

Két gyermekem van, mindkettő közgazdász.

Több mint 42 éve a Dunántúl egyik nagy gyülekezetének a Győri Református Egyházközségnek presbitere, 2000-től pedig főgondnoka vagyok. Az elmúlt ciklusban a zsinat tagjaként tevékenykedtem.

A győri nagyvárosi gyülekezetéhez mintegy 30 km-es körzetben jelentős számú szórványközség tartozik, így ezáltal is egyértelműen láthatók a dunántúli egyházkerület sajátosságai és lényeges problémái:

- a városoktól távolabbi falusi gyülekezetek öregednek, fogynak és anyagilag egyre nehezebb helyzetbe kerülnek az urbanizációs folyamat miatt,
- a városba beköltöző, faluban még nagyrészt aktív gyülekezeti tagok egy része nem találja meg a városi gyülekezetéhez az utat, s, ezeket a híveket sokszor nincs, aki keresse az egyházon belül.

Ezért meg kell találnunk a Dunántúli Református Egyházkerületben az intézkedések során azt a helyes arányt, amely egyrészt lehetővé teszi a történelmileg oly nagyon fontos falusi anyagyülekezetek megtartását, másrészt a munkahelyek miatt városba költöző reformátusok gyülekezeti közösségekbe történő bevonását, mely többek közt a városi gyülekezetek személyi megerősítésével lehetséges.

Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy legalább minden harmadik ember nem tartozik semmilyen vallási közösséghez sem, ezért az egyház nem mondhat le a hittérítő funkcióról sem.

Ezen égető problémák megoldásában szeretnék tevékenyen részt venni.

Úgy érzem legfőbb feladatunk, hogy megőrizzük a református szellemiséget, a hitet, melyért elődeink, atyáink oly sokat tettek.

Győr, 2014. október 17.

Dr. Pataky László